



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobců: a) Ing. L. P.

b) I. P.

oba zastoupeni Mgr. Lukášem Mantičem, advokátem
sídlem Spojů 835/2, 708 00 Ostrava

proti
žalovanému:

Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti:

Severomoravské vodovody a kanalizace a.s.
sídlem 28. října 1235/169, 709 00 Ostrava

Město Kopřivnice
sídlem Štefánikova 1235/169, 709 00 Ostrava

GreenGas a.s.
Sídlem Rudé armády 637, 739 21 Paskov

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobní námitky:

1. Žalobci se žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 20. 9. 2022 domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2022 č. j. MSK 55157/2002, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Kopřivnice (dále též „vodoprávní úřad“) ze dne 15. 10. 2021, kterým byla žadateli, Městu Kopřivnice, ve společném řízení povolena změna stavby vodního díla „Odkanalizování místních částí Kopřivnice – Vlčovice a Mniší“ před dokončením, s názvem „Odkanalizování místních částí Kopřivnice – Vlčovice a Mniší, lokalita 4 RD, konec stoky C3,4“ na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH v k.ú. X. Navrhovali zrušení též prvostupňového rozhodnutí.
2. Žalobci jsou vlastníci pozemku XCH v k. ú. X, který sousedí s pozemkem parc. č. XI, na němž je změna stavby povolována a který je ve vlastnictví žadatele Města Kopřivnice. Na pozemku p. č. XI vázne v jejich prospěch věcné břemeno pro jejich kanalizační přípojku. V prvostupňovém řízení s nimi přesto nebylo jednáno jako s účastníky řízení a prvostupňové rozhodnutí jim bylo doručeno až 17. 2. 2022.
3. Žalobci v žalobě namítli, že nebyli opomenuti, ale že byli úmyslně vyjmuti z řízení, což dovozují z toho, že již 2. 9. 2021 jim byl zaslán e-mail o podání žádosti o povolení změny stavby před dokončením, na základě kterého proběhla schůzka s zástupkyní správního orgánu Ing. P. G., která však k ničemu nevedla a nebyl konzultován projekt přípojky žalobců, přislíbený již v uvedeném e-mailu. Následně s žalobci nebylo jednáno jako s účastníky řízení, ačkoliv již v emailech z 8. 12. 2020 bylo patrné, že žalobci účastníky řízení jsou. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uznal žalobce za opomenuté účastníky, přesto dospěl k závěru o zákonnosti prvostupňového rozhodnutí, ačkoliv chyběl souhlas žalobců jakožto osob přímo dotčených stavbou (námitka A).
4. Žalobci nesouhlasili s tím, že by stavebník, Město Kopřivnice, byl v dobré víře, když žalobci byli Městským úřadem Kopřivnice opomenuti úmyslně. Podle Ústavního soudu musí být jednotlivé případy posouzeny z hlediska dobré víry oprávněných z rozhodnutí, důvěry v zákonnost rozhodnutí, ale i jejich podílu na důvodech nezákonnosti. To v jejich věci dodrženo nebylo (námitka B).
5. Podle žalobců není pravdou, že nemůže dojít k zásahu do ochranného pásma jejich kanalizační přípojky, protože kanalizační přípojka ochranné pásmo nemá; podle žalobců ochranné pásmo vyplývá z § 23 odst. 3 zákona č. 274/2001 Sb. (námitka C).
6. Námitka žalobců ve vztahu k vysokotlakému plynovému potrubí a vedení kabelové televize je přípustná, protože stavební činnost může být realizována pouze při dodržení podmínek uvedených ve stanoviscích, což v posuzované věci nebylo dodrženo (námitka D).
7. Podle podrobné situace stavby dochází k napojení KP230 na žalobce, ačkoliv podle napadeného rozhodnutí nemělo k žádnému zásahu do práv žalobců dojít. O napojení neměli žalobci ani žádné informace. V prvostupňovém rozhodnutí se hovoří o 5 kanalizačních

přípojkách, podle podrobné situace stavby a napadeného rozhodnutí jde o 6 přípojek (námitka E).

8. Žalobci také namítli, že před realizací stavby odcházely odpadní vody z čističky odpadních vod do jednotné kanalizace, na kterou byli napojeni. Nyní se zhotovuje oddílná kanalizace a dochází ke zhotovení kanalizační přípojky k žalobcům (námitka F).
9. Žalobci konečně nesouhlasili s tím, že ochrana dobré víry stavebníka převáží nad ochranou objektivního práva. Schválením nezákonného rozhodnutí je zasaženo do práv žalobců, neboť hrozí odpojení od kanalizace. Správní orgán je zcela úmyslně vyloučil z řízení. (námitka G).
10. U jednání na svých námitkách setrvali.

Stanovisko žalovaného a osob zúčastněných na řízení:

11. Žalovaný s žalobu nesouhlasil a navrhl její zamítnutí; odkázal na napadené rozhodnutí, které považuje za zákonné a věcně správné. Vyjádřil se k některým žalobním námitkám. Uvedl, že souhlasy žalobců nejsou náležitostí žádosti o společné povolení podle § 94l zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, protože se nevyžaduje souhlas osoby oprávněné z věcného břemene na pozemku, na kterém je změna stavby před dokončením. Souhlas souseda je vyžadován pouze u ohlášení stavby podle § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona, což není posuzovaný případ. K napojení KP230 na žalobce nedošlo, přípojka končí u plotu žalobců pro případ, že by si napojení rozmysleli.
12. U nařízeného jednání žalovaný na svém stanovisku setrval.
13. Z osob zúčastněných na řízení se vyjádřila pouze společnost GreenGas a.s., která upozornila na ochranné a bezpečnostní pásmo podzemního vysokotlakého plynovodu v jejich majetku.

Zjištění ze správního spisu:

14. Město Kopřivnice realizovalo na základě územního rozhodnutí z 1. 9. 2017 a stavebního povolení z 20. 7. 2018 stavbu „Odkanalizování V. M.“. Dne 31. 8. 2021 požádalo o změnu stavby před jejím dokončením. Šlo o prodloužení stoky C3.4 za účelem odkanalizování dalších 4 nemovitostí v místní části X, které nebyly zahrnuty v dokumentaci stavby z důvodu majetkoprávních (konkrétně pozemky p.č. XC, XD, XE, XF a XG v k.ú. X). Městský úřad Kopřivnice jako vodoprávní úřad oznámil dne 23. 9. 2021 zahájení společného řízení o změně stavby před dokončením a dne 15. 10. 2021 změnu stavby před dokončením povolil (změna je specifikována v odstavci 1 toho rozsudku).
15. Žalobci jsou vlastníci pozemku XCH v k. ú. X, který sousedí s pozemkem parc. č. XI, na němž je změna stavby povolována a který je ve vlastnictví žadatele Města Kopřivnice. Žalobci na pozemku parc. č. XI mají věcné břemeno pro kanalizační přípojku.
16. Žalobci nebyli účastníky řízení o povolení změny stavby. Dne 27. 1. 2022 podali žalobci vodoprávnímu úřadu podání označené jako odvolání, ve kterém namítli, že s nimi nebylo jednáno jako s účastníky, ačkoliv účastníky řízení jsou, protože na pozemku, na kterém je změna stavby povolována, mají věcné břemeno; uvedli rovněž, že jsou napojeni na jednotnou kanalizaci a nedostali žádné informace o změně užívání. Uvedli rovněž, že mají být napojeni na realizovanou přípojku a proto se jich každé řízení v této věci týká. Mají za to, že bylo opomenuti úmyslně.

17. Vodoprávní řád dospěl k závěru, že žalobci měli být účastníky řízení. Sdělil jim proto dne 7. 2. 2022, že byli opomenuti a poučil je o právu podat odvolání a za jakých podmínek. Dále jim sdělil, že u stávající kanalizace a kanalizační přípojky, ke které mají uzavřenu smlouvu o zřízení věcného břemene, nedochází ke změně užívání a změnou stavby před dokončením nebude dotčena. Doručil jim napadené rozhodnutí.
18. Žalobci odvolání podali. Odůvodnili v něm, proč jsou účastníky řízení. Uvedli, že tím, že s nimi nebylo jednáno jako s účastníky řízení, byli zkráceni na svých právech podávat námítky a připomínky a být informováni o dílčích fázích řízení. Uvedli, že povolovaná změna stavby zasahuje do ochranného pásma jejich kanalizační přípojky, stejně jako do vedení KTK a VTL.
19. O odvolání rozhodl žalovaný nyní napadeným rozhodnutím.

Posouzení krajským soudem:

20. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobcům, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Krajský soud na úvod podotýká, že závěr žalovaného o tom, že žalobci byli opomenutými účastníky, nebyl předmětem soudního přezkumu, neboť není mezi účastníky sporný.

Námítka A – absence souhlasu žalobců se změnou stavby:

22. K této námitce se žalovaný v napadeném rozhodnutí výslovně nevyjádřil, neboť ji žalobci v odvolání nevznesli. Uvedl pouze, že žádost byla doložena všemi nezbytnými podklady, přílohami a souhlasy vlastníků pozemků dotčených změnou stavby vyznačeném na situačním výkresu stavby.
23. Krajský soud souhlasí s žalovaným, že souhlas žalobců pro povolení změny stavby před dokončením není stavebním zákonem vyžadován.
24. Podle § 94l odst. 2 písm. a) stavebního zákona, *k žádosti o vydání společného povolení stavebník připojí souhlas k umístění a provedení stavebního záměru podle § 184a*. Ustanovení § 184a se změny stavby týká pouze v odstavci prvním, druhé větě: *není-li žadatel o povolení změny dokončené stavby jejím vlastníkem, dokládá souhlas vlastníka stavby*.
25. Souhlas žalobců jako sousedů a oprávněných z věcného břemene, které v jejich prospěch vázne na pozemku parc. č. p. č. XI, na němž je povolena změna stavby, podle cit. § 94l odst. 2 písm. a) a § 184a stavebního zákona není vyžadován; vyžaduje se pouze souhlas vlastníka stavby, není – li stavebník současně jejím vlastníkem. Souhlas vlastníka sousedního pozemku nebo osoby oprávněné z věcného břemene je vyžadován podle § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona k ohlášení stavby: *k ohlášení stavebník připojí souhlasy osob, jejichž vlastnické právo nebo právo odpovídající věcnému břemenu k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být prováděním stavebního záměru přímo dotčeno; souhlas musí být vyznačen na situačním výkresu*. Vzhledem k tomu, že nejde o ohlášenou stavbu, § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona na posuzovanou věc nedopadá.

Námítka A, B a G – úmysl při opomenutí žalobců a nedostatek dobré víry stavebníka

26. Žalovaný v napadeném rozhodnutí postupoval § 84 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, a poměřoval zásah do práv žalobců, se kterými nebylo jednáno jako s účastníky řízení, ač jimi byli, se zásadou ochrany práv nabytých v dobré víře. Uvážil, že stávající kanalizační přípojka ve vlastnictví žalobců není v kolizi s trasou ani ochranný pásmem nového kanalizačního řádu, že umístění, realizace a užívání části nové stavby na pozemku parc. č. XI nebrání výkonu věcného břemene spočívající v právu umístění, provozování, údržby a opravy stávající kanalizační přípojky na tomto pozemku umístěné. Práva žalobců mohla být potenciálně dotčena až samotnou realizací stavby imisemi hlukem a prašností nad míru obvyklou poměrům. Stavba však již byla realizována v roce 2022, k dotčení tak již došlo a nové projednání by tak nemohlo nic tom nic změnit. Vlastnická práva žalobců nemohou být touto podzemní stavbou dotčena. Uvážil rovněž, že stanovení správního okruhu účastníků je úkolem správního orgánu a nemůže jít k tíži stavebníka, který nabyl práva v dobré víře, vycházející z presumpce správnosti rozhodnutí vodoprávního úřadu.
27. Ustanovení § 84 správního řádu upravuje situaci, kdy je podáno odvolání proti správnímu rozhodnutí opomenutým účastníkem. V odstavci třetím je stanoveno: *Při vedení řízení po podání odvolání podle odstavce 1 je třeba zvlášť dbát oprávněných zájmů účastníků, kteří byli v dobré víře. Odkladný účinek odvolání lze z vážných důvodů vyloučit (§ 85 odst. 2) i dodatečně.*
28. Při aplikaci § 84 odst. 3 správního řádu je třeba rozlišovat případy, kdy s účastníkem správní orgán prvního stupně v řízení jednal, ale pak mu z nějakého důvodu (např. v důsledku opomenutí) rozhodnutí neoznámil, a účastníkem, se kterým správní orgán vůbec nejednal, neboť jej za účastníka řízení nepokládal. V prvním případě měl daný účastník možnost hájit svá práva v řízení před správním orgánem prvního stupně. To není nyní posuzovaná věc. U žalobců jde o druhý případ, kdy rozhodnutí prvního stupně trpí závažnou vadou již jen proto, že bylo určitému subjektu zcela znemožněno se správního řízení účastnit. Judikatura správních soudů považuje tuto vadu za jen stěží napravitelnou v odvolacím řízení; sama o sobě je důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání správnímu orgánu prvního stupně. Tento závěr však neplatí bezvýjimečně. V konkrétních případech bude na místě i v takových situacích dát přednost dobré víře účastníků v pravomocné rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a odvolání opomenutého účastníka zamítnout (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2012, č. j. 1 As 29/2012-113). Žalovaný postupoval v souladu s tímto východiskem, když poměřoval zásah do práv žalobců, se kterými nezákonně nebylo jednáno jako s účastníky řízení, se zásahem do práv stavebníka zrušením prvostupňového rozhodnutí.
29. Dobrou víru definuje Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. září 2011, č. j. 1 As 94/2011 – 102, jako objektivně posuzované vědomí jednotlivce o souladu jednání s právem: *Dobrá víra jako nezaviněná nevědomost chrání jedince, který se zřetelem ke všem okolnostem nevěděl a ani nemohl vědět, že určitý stav je v rozporu s právem.* V kontextu ustanovení § 84 odst. 3 správního řádu je nutné dobrou víru vztahovat k právní moci rozhodnutí, proti němuž opomenutý účastník podává odvolání (rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2013, č. j. 4 As 126/2013-37). Až do okamžiku podání odvolání byl tedy stavebník v dobré víře v práva nabytá pravomocným rozhodnutím, na základě kterého byla předmětná změna stavby dodatečně povolena a na základě podmínek stanovených

v dodatečném povolení změnu stavby dokončil. Jak bylo uvedeno výše, stavebník není odpovědný za správné vymezení účastníků řízení o dodatečné povolení stavby a opomenutí žalobců, jimž právo účastenství svědčilo, nemůže jít k jeho tíži. Na uvedeném proto nic nemění, že s žalobci zaměstnankyně vodoprávního úřadu před vydáním prvostupňového řízení korespondovala, ani dojem žalobců, že s nimi vodoprávní úřad záměrně nejednal, neboť jde o odpovědnost vodoprávního úřadu, nikoliv stavebníka. Ze správního spisu ani z tvrzení žalobců nevyplývá žádná okolnost, která by svědčila o zavinění stavebníka na jejich opomenutí a nejedná se ani o zaviněnou neznalost této okolnosti. Lze tedy konstatovat, že stavebník byl v dobré víře ohledně právní moci rozhodnutí o dodatečném povolení předmětné změny stavby.

30. Jak uvedl NSS ve shora citovaném rozsudku 4 As 126/2013-37, „*to však na druhou stranu neznamená, že práva opomenutého účastníka, který je do správního řízení přibrán až dodatečně, vždy ustoupí dobré víře stavebníka v právní moc rozhodnutí o dodatečném povolení stavby. Takový přístup by vedl k situaci, kdy by projednání odvolání opomenutého účastníka mělo pouze formální charakter (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. dubna 2012, č. j. 1 As 29/2012 - 113). Nejvyšší správní soud však podotýká, že dobrá víra ve smyslu § 84 odst. 3 správního řádu se vztahuje k důvěře stavebníka v právní moc rozhodnutí o dodatečném povolení stavby. Nedochází proto k hodnocení dobré víry stavebníka v okamžiku provádění stavby bez stavebního povolení. Správní orgány jsou povinny provést, ve vztahu ke konkrétním okolnostem případu, poměření práv účastníků nabytých prvostupňovým rozhodnutím s právy opomenutého účastníka“ (podtrhl krajský soud).*
31. NSS ve shora citovaném rozsudku 4 As 126/2013-37 uvedl, jakým způsobem má správní orgán toto poměření provést: „*v případě porušení procesních předpisů je potřeba zkoumat, jak byl jednotlivec omezen v možnosti uplatňovat jednotlivá práva a konat procesní úkony (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 27. srpna 2003, sp. zn. I. ÚS 148/02). (...) je třeba vždy v konkrétním případě zkoumat vliv takového procesního pochybení na zákonnost rozhodnutí ve věci samé (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 6. 2011, č. j. 2 As 60/2011 - 101)*“.
32. Nejvyšší správní soud poskytl návod na řešení obdobných situací (a to přímo ve stavebním řízení) v rozsudku ze dne 10. 10. 2012, č. j. 1 As 147/2012 - 66. V bodě 22 tohoto rozsudku uvedl: „*situace, kdy posouzení námitek v odvolacím řízení bude postačovat, představuje výjimku z pravidla, nicméně lze o ní uvažovat v případě, že námitky opomenutého účastníka jsou zjevně nedůvodné a jeho účast již v řízení u prvostupňového orgánu by neměla vliv na výsledek celého řízení, či postup opomenutého účastníka bude zjevně šikanózního charakteru, představující zneužití práva.*“ V rozsudku ze dne 18. 4. 2012, č. j. 1 As 29/2012 - 113, bod 44, k tomu Nejvyšší správní soud dále uvedl, že nelze „*vyložit, že v konkrétních případech bude na místě i v takových situacích dát přednost dobré víře účastníků v pravomocné rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Tak tomu bude např. tehdy, když opomenutý účastník v odvolání uvede pouze zjevně nedůvodné námitky a je evidentní, že i kdyby účastníkem řízení byl od počátku, tak by to na jeho výsledku nic nezměnilo, případně když je jím činěné úkony možno považovat za šikanózní, představující zneužití práva. Avšak takový postup by měl být spíš výjimečný a pečlivě odůvodněný. Neměl by být nadužíván a zejména by neměl sloužit k obcházení „nepohodlných“ účastníků tím, že by jim byla nejprve zamezena účast v prvostupňovém správním řízení a následně by byly veškeré jejich námitky paušálně zamítnuty s poukazem na § 84 odst. 3 správního řádu a na dobrou víru stavebníka (či jiného účastníka řízení) v pravomocné rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.*“

Shodu s prvopisem potvrzuje

33. V posuzované věci žalovaný dovodil, že námitky žalobců nejsou důvodné, že jejich uplatnění v prvostupňovém řízení by na jejich postavení nic nezměnilo, do jejich práv nemůže být změnou stavby zasazeno a že jediný zásah lze spatřovat při realizaci stavby, která však již byla dokončena. Krajský soud se s tímto závěrem žalovaného ztotožňuje, když vypořádání námitek žalobců ohledně zásahu do jejich ochranného pásma přípojky, nemožnosti odvádět odpadní vody stávajícím způsobem, a připojení na novou přípojku soud provede níže. Žalobci sice implicitně tvrdí, že s nimi nebylo jednáno z důvodu šikanózních, dokládají to pouze tím, že před zahájením řízení o změně stavby s nimi jednáno bylo, což o šikaně či statutu „nepohodlných účastníků“ samo o sobě nijak nesvědčí. Tato skutečnost svědčí pouze o tom, že žalobci byli opomenuti. Soud proto navržené důkazy k prokázání tohoto tvrzení zamítl jako nadbytečné. Odvolací námitky žalobců byly podrobně vypořádány a jejich uplatnění v prvostupňovém řízení by postavení žalobců nezměnilo; konečně s tímto závěrem žalovaného žalobci v žalobě nepolemizují. Krajský soud proto ve shodě s žalovaným uzavřel, že jde o výjimečný případ, kdy opomenutí žalobců v prvostupňovém řízení nevede k zrušení prvostupňového rozhodnutí.

Námítka C - zásah do ochranného pásma kanalizační přípojky žalobců

34. Žalovaný v napadeném rozhodnutí poukázal na to, že kanalizační přípojky nemají ochranné pásmo, a proto nemůže do tohoto ochranného pásma být zasazeno.
35. Krajský soud se s tímto ztotožňuje.
36. Podle § 23 odst. 3 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích, *ochranná pásma jsou vymezena vodorovnou vzdáleností od vnějšího líce stěny potrubí nebo kanalizační stoky na každou stranu*
- a) u vodovodních řadů a kanalizačních stok do průměru 500 mm včetně, 1,5 m,
 - b) u vodovodních řadů a kanalizačních stok nad průměr 500 mm, 2,5 m,
 - c) u vodovodních řadů nebo kanalizačních stok o průměru nad 200 mm, jejichž dno je uloženo v hloubce větší než 2,5 m pod upraveným povrchem, se vzdálenosti podle písmene a) nebo b) od vnějšího líce zvyšují o 1,0 m.
37. Podle § 3 odst. 2 téhož zákona: *kanalizační přípojka je samostatnou stavbou tvořenou úsekem potrubí od vyústění vnitřní kanalizace stavby nebo odvodnění pozemku k zaústění do stokové sítě. Kanalizační přípojka není vodním dílem.*
38. Podle § 1a vyhlášky 428/2001 Sb., k provedení zákona č. 274/2001 Sb.: *pro účely této vyhlášky se rozumí a) vodovodním řadem úsek vodovodního potrubí včetně stavební a technologické části objektů určený k plnění určité funkce v systému dopravy vody, e) kanalizační stokou potrubí nebo jiná konstrukce k odvádění odpadních nebo povrchových vod vzniklých odtokem srážkových vod (dále jen "srážková voda"), g) stokovou sítí sítí kanalizačních stok a souvisejících objektů odvádějící odpadní nebo srážkové vody přímo z kanalizačních přípojek do čistíren odpadních vod nebo jiných zařízení na jejich zneškodnění včetně vypouštění nečistěných odpadních vod do vodního recipientu.*
39. Z uvedeného je zřejmé, že zákon o vodovodech a kanalizacích rozlišuje vodovodní řady, kanalizační stoky a kanalizační přípojky. Žalobci mají na pozemku stavebníka kanalizační přípojku. Ta však ochranné pásmo nemá, protože ochranné pásmo je stanoveno pouze u kanalizační stoky. Kanalizační přípojkou se rozumí potrubí nebo jiná konstrukce od vyústění vnitřní kanalizace stavby do zaústění do stokové sítě. Teprve až kanalizační stoka ochranné pásmo má, toto je počítáno od vnějšího líce stěny jejího potrubí nebo od jiné

konstrukce této stoky podle průměru stoky, jak je uvedeno výše. Nemá – li kanalizační přípojka ochranné pásmo, nemůže být povolením změny stavby před dokončením do něj zasaženo.

Námítka D – přípustnost námítky zásahu do vysokotlakého plynového potrubí a vedení kabelové televize

40. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shledal námítku žalobců ve vztahu k vysokotlakového plynového potrubí a kabelové televize za nepřipustnou, protože předpokladem uplatnění námítky je přímé dotčení vlastnického nebo jiného věcného práva k pozemku nebo stavbě.
41. Krajský soud se tímto posouzením ztotožňuje. Žalobci jsou účastníky řízení podle § 94k písm. d) stavebního zákona z důvodu věcného břemene na pozemku, na kterém je povolované změněná stavba, podle kterého *účastníkem společného územního a stavebního řízení je vlastník pozemku, na kterém má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, není-li sám stavebníkem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku*. Dále jsou účastníci řízení jako vlastníci sousedního pozemku podle § 94k písm. e) stavebního zákona, podle kterého *účastníkem společného územního a stavebního řízení je osoba, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno*. Jako účastníci řízení mohli proti projednávanému záměru uplatňovat námítky. Podmínkou pro jejich uplatnění je podle § 94m odst. 3 věta první stavebního zákona přímé dotčení jejich vlastnických nebo jiných věcných práv k pozemku nebo jiné stavbě: *osoba, která je účastníkem řízení podle § 94k písm. c) až e), může uplatňovat námítky proti projednávanému stavebnímu záměru, dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavebního záměru nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud jimi může být přímo dotčeno jeho vlastnické nebo jiné věcné právo k pozemku nebo stavbě* (k výkladu viz např. rozsudek NSS ze dne 21. 1. 2022 č. j. 10 As 26/2021-50). Žalobci žádné přímé dotčení svých vlastnických nebo jiných věcných práv zásahem do vysokotlakového potrubí ve vlastnictví společnosti GreenGas a.s., osoby zúčastněné na řízení, a kabelu kabelové televize, netvrdili, a to ani v odvolání, ani v žalobě, dovolávali se jen nezákonnosti prvostupňového rozhodnutí, která však sama o sobě neznamená přímý zásah do jejich vlastnických a jiných věcných práv. Ani tato námitka proto není důvodná.

Námítka E – napojení KP230 na žalobce

42. K této námitce se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevyjádřil, neboť nebyla součástí odvolacích námitek.
43. Krajský soud souhlasí s žalovaným, že k napojení KP230 na žalobce nedošlo. Ze správního spisu vyplývá, že část stavby, označená jako kanalizační přípojka KP230, končí na hranici s pozemkem parc. č. 524/2, tedy u plotu žalobců, a žalobci na ni napojení nejsou. Konečně, žalobci v žalobě tvrdí, že „hrozí jejich odpojení od kanalizace“, což současné tvrzení o napojení na novou kanalizaci logicky vylučuje.
44. Co se týče výtky o různém počtu přípojek (pět nebo šest), žalobci neuvedli, jak se tento rozpor dotkne jejich práv, což je předpoklad pro uplatnění žalobní námítky (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Krajský soud považuje tuto námítku za nepřipustnou pro nesplnění podmínky řízení (§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.).

Námitka F a G – odpojení z jednotné kanalizace

45. K této námitce se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevyjádřil, neboť nebyla součástí odvolacích námitek.
46. Krajský soud považuje i tuto námitku za nedůvodnou. Z prvostupňového rozhodnutí nevyplývá, že by součástí povolené změny stavby bylo rušení stávající jednotné kanalizace či změna jejího využití. Ve správním spise je založeno sdělení stavebníka ze 7. 2. 2022, adresované žalobcům, jehož obsahem je poukaz na nedotčení stávající jednotné kanalizace povolenou změnou stavby, protože jejím předmětem je prodloužení (nové) stoky oddílné kanalizace. Námitka žalobců, že dojde k odpojení ze stávající jednotné kanalizace, ze správního spisu nevyplývá.

Závěr a náhrada nákladů řízení

47. Žádnou z žalobních námitek krajský soud neshledal důvodnou, a proto soud žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I.).
48. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšným žalobcům právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).
49. Vzhledem k tomu, že osobám zúčastněným na řízení podle obsahu spisu nevznikly žádné náklady v souvislosti s plněním povinnosti, které jim uložil soud, soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl tak, že osobám zúčastněným na řízení náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 24. dubna 2024

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu